

การเขียนเรียงความ
เกี่ยวกับโลกส่วนตัว

การเขียนเรียงความ

เรียงความ คือ การเขียนขยายข้อความ โดยร้อยเรียง ถ้อยคำให้เป็นเรื่องราวโดยแสดงความรู้ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก จินตนาการและความเข้าใจ ด้วยภาษาที่ถูกต้อง เหมาะสม ตรงตามความหมาย สละสลวย และเป็นระบบ

ส่วนประกอบของเรียงความมี หัวข้อเรื่อง ความนำ เนื้อเรื่อง และส่วนลงท้ายหรือส่วนสรุป

๑. การเขียนส่วนความนำ

ส่วนความนำ เป็นส่วนที่แสดงประเด็นหลักหรือจุดประสงค์ของเรื่อง ดังนั้นความนำจึงเป็นการบอกผู้อ่านถึงเนื้อหาที่น่าสนใจและยังเป็นการสร้างความสนใจให้ผู้อ่านอยากอ่านเรื่องจนจบ

การเขียนความนำเพื่อสร้างความสนใจนั้น มีหลายวิธี แล้วแต่ผู้เขียนจะเลือกตามความเหมาะสม อาจนำด้วยปัญหาเร่งด่วน หรือหัวข้อที่กำลังเป็นเรื่องที่น่าสนใจ คำถาม การเล่าเรื่องที่จะเขียน การยกคำพูด ข้อความ หรือสุภาษิตที่น่าสนใจ บทร้อยกรอง การอธิบายความเป็นมาของเรื่อง การบอกจุดประสงค์ของการเขียน การให้คำจำกัดความของคำสำคัญของเรื่องที่จะเขียน แรงแบบดาลใจ ฯลฯ

ตัวอย่างการเขียนส่วนนำ เช่น

๑.๑ นำด้วยปัญหาเร่งด่วน หรือหัวข้อที่กำลังเป็นเรื่องที่น่าสนใจ

๑.๒ นำด้วยคำถาม

๑.๓ นำด้วยการเล่าเรื่องที่จะเขียน

๑.๔ นำด้วยการยกคำพูด ข้อความ สุภาษิตที่น่าสนใจ เช่น

“ในอดีตเมื่อกล่าวถึงครู หรือค้นหาคุณค่าของครู หลายคนคงนึกถึงความเปรียบทั้ง หลายที่มักได้ยินจนชินหู ไม่ว่าจะเป็นความเปรียบที่ว่า “ครูคือเรือจ้าง” “ครูคือปูชนียบุคคล” หรือ “ครูคือผู้ให้แสงสว่างทางปัญญา” ฯลฯ

๑.๕ นำด้วยบทร้อยกรอง เช่น

ความรักเหมือนโรคา

บันดาลตาให้มีดมม

ไม่ยินและไม่ยล

อุปสรรคคะใดใด

ความรักเหมือนโคถึก

กำลังศึกพิชังไว้

ก็จะโลดจากคอกไป

บ่ยอมอยู่ ณ ที่ชัง

(จากบทละครเรื่อง “มัทนะพาธา” ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว)

๒. การเขียนส่วนเนื้อเรื่อง

เนื้อเรื่องเป็นส่วนสำคัญที่สุดของเรียงความเพราะเป็นส่วนที่ต้องแสดงความรู้ ความคิดเห็น ให้ผู้อ่านทราบตามโครงเรื่องที่วางไว้ เนื้อเรื่องต้องแสดงออกถึงความรู้ ความคิดเห็นอย่างชัดเจน มีรายละเอียดที่เป็นข้อเท็จจริงและมีการอธิบายอย่างเป็นลำดับขั้น มีการหยิบยกอุทาหรณ์ ตัวอย่าง ทฤษฎี สถิติ คำกล่าว หลักปรัชญา หรือสุภาษิต คำพังเพย ฯลฯ สนับสนุนความรู้ความคิดเห็นนั้น

เนื้อเรื่องประกอบด้วยย่อหน้าต่าง ๆ หลายย่อหน้าตามสาระสำคัญที่ต้องการกล่าวถึง เนื้อเรื่องถึงจะแตกย่อยออกไปอย่างไร จะต้องรักษาสาระสำคัญใหญ่ของเรื่องไว้ การแตกย่อยเป็นไปเพื่อประกอบให้สาระสำคัญใหญ่ของเรื่องสมบูรณ์ในแต่ละย่อหน้าประกอบด้วย

การแตกย่อยเป็นไปเพื่อประกอบให้สาระสำคัญใหญ่ของเรื่อง
สมบูรณ์ในแต่ละย่อหน้าประกอบด้วย

๑. คือส่วนที่เป็นเนื้อหา คือ ความรู้หรือความคิดเห็นที่
ต้องการแสดงออก

๒. คือส่วนที่เป็นการอธิบาย

๓. คือส่วนที่เป็นอุทาหรณ์หรือการอ้างอิง

๔. คือส่วนที่เป็นตัวอย่าง

๓. การเขียนส่วนท้ายหรือส่วนสรุป

ส่วนท้ายหรือส่วนสรุปส่วนปิดเรื่อง เป็นส่วนที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับเนื้อหาส่วนอื่น ๆ โดยตลอด และเป็นส่วนที่บอกผู้อ่านว่าเรื่องราวที่เสนอมานั้นได้สิ้นสุดลงแล้ว

วิธีการเขียนส่วนท้ายมีด้วยกันหลายวิธี เช่น เน้นย้ำ ประเด็นหลัก เสนอคำถามหรือข้อคิด สรุปเรื่อง เสนอความคิดของผู้เขียน ขยายจุดประสงค์ของผู้เขียนหรือสรุปด้วยสุภาษิต คำคม สำนวนโวหาร คำพังเพยอ้างคำพูดของบุคคล อ้างทฤษฎี หลักศาสนา หรือคำสอนและบทร้อยกรอง ฯลฯ

ภายในเรียงความควรประกอบด้วยโวหารหลายๆชนิด เพื่อให้ได้รสชาติในการอ่าน ขั้นตอนในการเตรียมตัวเขียน นอกจากจะต้องเตรียมข้อมูลจัดทำโครงเรื่องแล้ว ควรเลือกใช้สำนวนโวหารให้เหมาะกับเนื้อความที่จะเขียน สำนวนโวหารในภาษาไทย แบ่งออกเป็น ๕ คือ

๑. บรรยายโวหาร คือ โวหารที่ใช้เล่าเรื่อง หรืออธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ตามลำดับเหตุการณ์การเขียนบรรยายโวหารจะมุ่งความชัดเจน เขียน ตรงไปตรงมา รวบรัด กล่าวถึงแต่สาระสำคัญไม่จำเป็นต้องมีผล ความ หรือความปลื้กย่อยเสริม ในการเขียนทั่ว ๆ ไปมักใช้บรรยายโวหาร เพราะเหมาะในการติดต่อสื่อสารเนื่องจากสำนวนประเภทนี้มุ่งสาระเขียนอย่างสั้น ๆ ได้ความชัดเจน

๒. พรรณนาโวหาร มีจุดมุ่งหมายในการเขียนต่างจากบรรยาย
โวหาร คือมุ่งให้ความแจ่มแจ้ง ละเอียดลออ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์
ซาบซึ่งเพลิดเพลินไปกับข้อความนั้นการเขียนพรรณนาโวหารจึงยาวกว่า
บรรยายโวหารมาก แต่มีใช้การเขียนอย่างเียนย่อ เพราะพรรณนาโวหาร
ต้องมุ่งให้ภาพและอารมณ์ ดังนั้นจึงมักใช้การเล่นคำ เล่นเสียง
ใช้ภาพพจน์แม้เนื้อความที่เขียนจะน้อยแต่เต็มไปด้วยสำนวนโวหารที่
ไพเราะ อ่านได้รสชาติ

๓. **เทศนาโวหาร** หมายถึง โวหารที่มีจุดหมายแสดงความ
แจ่มแจ้งเพื่อให้ผู้อ่านคล้อยตามหรืออาจกล่าวได้ว่ามุ่งชักจูงให้
ผู้อ่านคิดเห็นหรือคล้อยตามความคิดเห็นของผู้เขียนเทศนาโวหาร
จึงยากกว่าโวหารที่กล่าว

๔.สารกโหวหาร คือ โหวหารที่มุ่งให้ความชัดเจน โดยการยกตัวอย่างเพื่ออธิบายให้แจ่มแจ้งหรือสนับสนุนความคิดเห็นที่เสนอให้หนักแน่น น่าเชื่อถือ สารกโหวหารเป็นโหวหารเสริม บรรยายโหวหาร พรรณนาโหวหาร

๕.อุปมาโวหาร หมายถึง โวหารเปรียบเทียบ โดยยกตัวอย่าง สิ่ง
คล้ายคลึงกันมาเปรียบเพื่อให้เกิดความชัดเจนด้านความหมาย ด้านภาพ
และเกิดอารมณ์ ความรู้สึกมากยิ่งขึ้น อาจกล่าวได้ว่าอุปมาโวหารคือ
ภาพพจน์ประเภทอุปมานั้นเอง อุปมาโวหารใช้เป็นโวหารเสริมบรรยาย
โวหาร พรรณนาโวหาร และเทศนาโวหาร เพื่อให้ชัดเจนน่าอ่าน โดยอาจ
เปรียบเทียบอย่างสั้น ๆ หรือเปรียบเทียบอย่างละเอียดก็ได้

วางโครงเรื่อง

การวางโครงเรื่องเป็นการกำหนดประเด็นนำเสนอตามลำดับเรื่อง โดยให้สอดคล้องกับชื่อเรื่องและส่วนอื่น ๆ การลำดับความและวางโครงเรื่องที่ดีย่อมเป็นประโยชน์แก่ผู้เขียนและผู้อ่านที่จะช่วยให้เข้าใจได้ตลอดเรื่อง และต้องวางโครงเรื่อง โดยคำนึงถึงการจัดการ จัดลำดับหัวข้อเรื่องที่จะเขียนให้สัมพันธ์ต่อเนื่องกัน เช่น

1. จัดลำดับหัวข้อตามเวลาที่เกิด
2. จัดลำดับหัวข้อจากหน่วยเล็กไปสู่หน่วยใหญ่
3. จัดลำดับตามความนิยม

โครงเรื่องของการเขียน ควรจัดหมวดหมู่ของแนวคิดสำคัญเพื่อเป็นแนวทางในการเขียน โครงเรื่องเปรียบเสมือนแปลนบ้าน ผู้สร้างบ้านจะต้องใช้แปลนบ้านเป็นแนวทางในการสร้างบ้าน การเขียนโครงเรื่องจึงมีความสำคัญทำให้ผู้เขียนเรียงความเขียนได้ตรงตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ถ้าไม่เขียนโครงเรื่องหรือไม่วางโครงเรื่อง เรียงความอาจจะออกมาไม่ตรงตามที่ผู้เขียนต้องการ

โลกส่วนตัว

โลกส่วนตัว เป็นช่วงเวลาที่เรายู่กับตัวเอง ตามลำพัง ทำสิ่งต่างๆ อย่างสบายอกสบายใจ ทำอะไรก็ได้ที่อยากทำ ไม่ว่าจะทำอะไรต่างๆ อยู่ที่บ้าน หรือไปไหนมาไหนตามใจตัวเอง

ทุกคนต้องมีโลกส่วนตัว แต่จะอยู่ในโลกส่วนตัวแบบไหน มีความสุขหรือไม่ ขึ้นอยู่กับรสนิยม ทัศนคติ อุปนิสัย ซึ่งแต่ละคนล้วนแปลกแตกต่างกัน ไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว

โลกส่วนตัว คือ เวลาที่เราจะได้คิดถึงเรื่องต่างๆ โดยไม่มีใครมารบกวน คิดถึงเรื่องเก่าๆ เรื่องต่างๆ มากมาย ที่เกิดขึ้นในวันที่ผ่านมา และทำให้เราได้คิดว่ามันดีหรือร้าย และควรทำตัวอย่างไร

ข้อแนะนำในการเขียนเรียงความโลกส่วนตัว

- นักเรียนลองหาเวลาที่เป็นส่วนตัว เขียนเรื่องราวที่ประสบมาที่ประทับใจ หรือมีอารมณ์เลื่อน
- หาสถานที่ที่สงบมีบรรยากาศเหมาะกับการเขียนระลึกความหลัง
- เตรียมอุปกรณ์ที่จะบันทึกเรื่องราวให้พร้อม
- บันทึกความคิดเพียงช่วงสั้น ๆ ไม่ประติดประต่อเรื่องก็ได้
- เรียบเรียงสิ่งที่เป็เหตุการ์ณเรื่องราวต่าง ๆ ที่ใจอยากจะเขียน
- เมื่อได้เขียนเนื้อหา มากพอแล้ว อาจทบทวนปรับปรุงตัดเติมภาษาให้เหมาะสม

คำสั่ง

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนเรียงความเกี่ยวกับโลกส่วนตัว โดยคิดชื่อเรื่องเรียงความเองตามเนื้อเรื่องที่เขียน ความยาว ๑ หน้ากระดาษเอสี่ขึ้นไป ให้พิมพ์ด้วยตัวอักษร Angsana new 16 (ชื่อเรื่องอนุญาตให้ใช้ขนาด 18) ส่งในชั่วโมงเรียนครั้งถัดไป